

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

อย่าเยอหยิ่งจองหองต่อชาติ

ตัวไหนนะมันกัดกันแล้ว (เขาขังไว้ในกรงครับ) ก็นั่นซี ใครเอาหมามาปล่อยเรื่อย ๆ วัดนี้จะกลายเป็นวัดหมานะ แต่ยังไม่ได้ประกาศใช้ภาษาในทางการ โดยติดประกาศไว้ที่หน้าวัดว่า นี่คือวัดหมา เสียงลั่น เอามาปล่อยเรื่อย ๆ ไม่ได้นะ ทำสุนัขสี่สี่ห้า พวกญาติโยมไม่ค่อยมีขอบเขตมีเหตุผลอะไรเลย ทำสุนัขสี่สี่ห้า ในวัดก็ไปทำให้เสียเรื่อย ๆ เพราะอยู่ในบ้านก็ทำตัวเสีย อยู่ในบ้านในเรือนโดยลำพังตัวเอง ก็มีแต่ทำตัวให้เสียเรื่อย ๆ ครั้นเวลาเข้าไปในวัดซึ่งเป็นสถานที่ท่านบำรุงรักษา ก็ไปทำลายจนได้นั้นแหละไม่ว่าวัดไหน เฉพาะวัดที่ไม่ได้เข้มงวดกวดขันอะไรนักนี่ก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง วัดที่ท่านมีการบำรุงรักษาเข้มงวดกวดขันอย่างนี้ ไปเลอะเทอะใส่ท่านมากอยู่นะ

สำหรับวัดนี้สถานที่นี้ จะว่าเข้มงวดหรือไม่เข้มงวดก็รู้ คนเข้ามาในวัดก็รู้ หมาเข้ามาในวัดก็รู้ แม่ที่สุดหมาสี่สี่ก็รู้ มีจำนวนมากก็รู้ จำนวนน้อยก็รู้ เวลานี้กำลังคนเอาหมามาปล่อยในวัดนี้ ประกาศขึ้นมาฉันมันได้สักก็ตัวแล้ว (๕ ตัวครับ) ถ้าเอาสองคุณเข้าไปมันก็เป็น ๑๐ ตัวใช้ใหม่ เป็นอย่างนั้นนะเดี๋ยวนี้ มันเลอะเทอะไปแล้วนะ ไปที่ไหนส่วนมากมักประชาชนแหละไปทำให้วัดเลอะเทอะ ไม่พูดที่ไหนแม่แต่วัดป่าบ้านตาดเรา เราเคยปฏิบัติมาอย่างไร เดียวนี้จนดูไม่ได้นะ เราทนดูเอา หลับหูหลับตา ดู เพราะเคยเข้มงวดกวดขัน เคยปฏิบัติรักษามาอย่างมีระเบียบเรียบร้อย คือหลักธรรมหลักวินัยตั้งเป็นเกณฑ์ไว้เลย ให้ก้าวเดินตามนั้น ๆ ครั้นแล้วก็มาเลอะเทอะไปหมด

มาที่นี้กำลังหมาสมัครเข้ามาเป็นสมาชิกในวัดนี้ เป็นแต่เพียงว่าเรายังไม่ได้ติดประกาศออกใช้เป็นทางการว่า นี่คือวัดหมา เวลานี้มี ๕ ตัวแล้ว ถ้าคุณด้วยสองก็จะเป็น ๑๐ ตัว กำลังเริ่มขึ้นแล้วเวลานี้ เหาว่าอก ๆ แวก ๆ อยู่ทุกแห่งทุกหน นี่พูดถึงเรื่องมีขอบเขต อะไรก็ตามถ้าไม่มีขอบเขตหลักเกณฑ์ใช้ไม่ได้นะ ต้องให้มีขอบเขตมีหลักมีเกณฑ์มันถึงจะนำดู

นี่เรากำลังช่วยพี่น้องชาวไทย มีขอบเขตมีหลักมีเกณฑ์อย่างไรบ้างหรือไม่ คน ๖๒ ล้านคน รวมแล้วอย่างน้อย ๖๒ ล้านคน มีความสุขความทุกข์กระเทือนกันทั่วไปหมดถึง ๖๒ ล้านคน เพราะเราเป็นคนไทยด้วยกัน รับผิดชอบด้วยกัน ถ้าว่าบำรุงรักษา ก็บำรุงรักษาด้วยกัน หรือจะว่าทำลายก็ทำลายด้วยกัน หากเวลาจะจมน้ำก็จะจมน้ำทั้งชาติ เวลา

จะฟื้นฟูทุกคนทั้งชาติไม่มาช่วยกันบำรุงรักษาอัฐมู ใครจะเป็นผู้อัฐมู ก็ต้องชาติไทยของเรา ด้วยเหตุนี้พี่น้องชาวไทยควรจะต้องคิดให้ละเอียดลอบ้างนะ อย่าสักแต่ว่าพูดออกมาอย่าง หลุดปาก ๆ ไม่ได้คิด ว่าหลวงตาบัวกำลังช่วยชาติ บางคนก็ว่าเฒ่าแก่จะตายแล้วยังมา ตะเกียกตะกายช่วยชาติ อย่างนี้ก็อาจมีหรือมีแล้วก็ไม่ทราบ เราอยากจะทำสวนหมัด โคตรพ่อโคตรแม่มีมึงเคยเอาคนตายแล้วมาช่วยชาติหรือ กุ้ยยังไม่ตายกูแก่ขนาดไหนกูช่วย ได้กูก็ช่วยไป เวลาสวนก็ต้องสวนอย่างนั้น เข้าใจไหม มันต้องสวนอย่างนั้นสิสวนหมัด เข้าใจไหม

อย่ามาเล่นนะ เวลาสวนมันเอาจริงนะ ปืบเลยใส่นี้เลย ให้พากันพิจารณา ช่วยชาติ บ้านเมืองนี้ ไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องของบุคคลผู้หนึ่งผู้ใดเท่านั้น ต้องเป็นคนไทยทั้งชาติ ๖๒ ล้าน คน เป็นไทยล้วน ๆ มีความรับผิดชอบต่อกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันก็ให้เต็ม เม็ดเต็มหน่วยในหัวใจของทุกคน เวลานี้เรากำลังช่วยชาติ ขอให้คิดเข้าไปในหัวอกเต็มหัวอก ด้วยกันทุกคน ตั้งแต่หมูหมามันอยู่ในบ้านเรานั้นก็ทนไม่ได้ ว่าเจ้าของไปช่วยชาติหรือไปปู้ ยี่ปู้ย่าอะไรไม่รู้ หมูในบ้านเราก็ดี ที่นี้คนทั้งคนทั่วประเทศไทยเรา จะมาคิดตั้งแต่ว่าหลวง ตาบัวช่วยชาติ ๆ พี่น้องทั้งหลายเป็นอะไร เป็นชาติอะไร ก็เราไม่ใช่ชาติหมา เราชาติคน หลวงตาบัวช่วยชาติ หลวงตาบัวก็เป็นคนไทย พี่น้องทั้งหลายเป็นอะไร ก็เป็นคนไทย หลวง ตาบัวช่วยชาติเราก็ต้องช่วยชาติ เป็นก็เป็น ตายก็ตาย ทุกข์จนด้วยกัน เอา จม ๆ ไปด้วยกัน เมื่อสุดกำลังแล้วมันจมได้ เอ้า จม

เวลานี้เป็นเวลาที่เราทั้งหลายจะช่วยชาติบ้านเมืองของเรา เอาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ด้วยกัน นับตั้งแต่ตาสีตาสาขึ้นมาในท้องไร่ท้องนา ก้าวเข้าสู่ราชการงานเมือง จนกระทั่ง ถึงสูงสุดในบ้านเมือง เป็นผู้รับผิดชอบแห่งชาติไทยทั้งนั้น เวลาความล้มความจมจะจมกัน หมดตั้งแต่ผู้ใหญ่ลงมาจนกระทั่งถึงตาสีตาสา ที่นี้เวลาเราจะอัฐมูจะชูชาติไทยของเรา ก็ควร ที่จะเป็นอย่างนั้น คือตั้งแต่ตาสีตาสาขึ้นมาจนกระทั่งถึงผู้ใหญ่สูงสุดในเมืองไทยเรา ออกมาด้วยน้ำใจของตน ๆ ทุกคน ๆ ซึ่งมีความรู้สึกว่าเป็นชาติไทย แสดงออกมาด้วย น้ำใจแห่งความรักชาติของคนไทย ด้วยความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน

อย่าให้ได้ไปเที่ยวดูเที่ยวดำเที่ยวโฆษณาว่าการทั้ง ๆ ที่เรารู้แล้วนะ ถ้าไม่รู้โฆษณา ก็เป็นอันหนึ่ง เมื่อรู้แล้วก็ไม่ควรจะให้ไปร่ำรื้อไรซ้ำ ๆ ซาก ๆ ต่างคนต่างช่วยกันเต็มเม็ด เต็มหน่วย ตั้งแต่ตาสีตาสาถึงวงราชการงานเมืองทุกหน่วยไม่มีเว้น ให้แสดงน้ำใจออกมา จากความเป็นผู้รักชาติ จากความเป็นนักปกครอง นักปกครองก็คือเป็นผู้รับผิดชอบ จะต้องได้พิจารณาทุกสิ่งทุกอย่าง ตาสีตาสาดีไม่ดีเดินตามหลัง ไม่ใช่ตาสีตาสาจะเดิน

ออกหน้าเจ้าออกหน้านาย ออกหน้าผู้ปกครองบ้านเมือง ไปเที่ยวเรียโรซึ่งกันและกันเอาเงินมาช่วยชาติ แล้วชาติบ้านเมืองนอนตายเฉยใช้ไม่ได้นะ จืดจางมาก ท่านทั้งหลายเอาไปคิด นี่เป็นเรื่องของธรรม ไม่ใช่เรื่องจะไปบีบบังคับ หรือจะพูดเพื่อความกระแทกแตกดันแก่ท่านผู้หนึ่งผู้ใด พูดตามเหตุตามผลซึ่งควรจะเป็นอย่างนั้น สำหรับชาติไทยเราเป็นคนไทยทั่วหน้ากันหมด ให้มีความสมัครรักใคร่ชอบพอ สมัครใจที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยไม่ต้องมีการบีบบังคับบัญชากันแต่อย่างใด นี่จะมีคุณค่ามากที่สุดในเมืองไทยของเรา

เมืองนอกเขาก็ได้ยิน เช่น เมืองไทยไม่ได้ไปเที่ยวบีบบังคับไปกันมาช่วยชาติเขาก็รู้เมืองไทยทำด้วยความสมัครใจ ด้วยความรับผิดชอบในชาติบ้านเมืองของตน เช่นเดียวกับเรารับผิดชอบในอวัยวะของเรา ต่างคนต่างช่วยกันรับผิดชอบ ต่างคนต่างอดต่างหนุเมืองนอกเมืองนาเขาก็รู้ ตั้งแต่เราผู้ทำยังรู้ คนในบ้านในเรือนเราก็รู้ ชาติไทยเราก็รู้ คนอื่นเขามีหุมีตาทำไมเขาจะไม่รู้ เขาต้องรู้ เพราะฉะนั้นขอให้แสดงน้ำใจออกมาอย่างนี้จะเป็นสิ่งที่นุ่มนวลมากที่สุด ดีกว่าที่จะไปมีลักษณะบีบบังคับหรือบังคับ อย่างนี้ไม่เหมาะ เพราะชาติเป็นของทุกคน ความล้มจมเสียหายเป็นของทุกคน ต่างคนต่างที่จะอุ้มชูนี้ก็ต้องเป็นของทุกคนช่วยกัน ขอให้พี่น้องทั้งหลายนำคำนี้ไปคิดให้ดีนะ ให้เป็นความสมัครใจ

การปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ชาติของเรานั้นปรึกษาหารือได้ไม่ขัดข้อง แต่การที่จะไปเที่ยวบีบบังคับเอามาช่วยบ้านช่วยเมืองของเราอย่างนั้น ทั้งๆ ที่ไม่มีเหตุผลที่ควรจะทำอย่างนั้น จึงไม่ควรทำ ให้เป็นน้ำใจของแต่ละท่านๆ แสดงออกมา ตั้งแต่ตาสีตาสถาถึงผู้ใหญ่ เป็นความพร้อมเพรียงสามัคคี สมกับเหตุกับผลว่าเราเป็นผู้รับผิดชอบเป็นขั้นเป็นภูมิในบ้านเมืองของเราด้วยกันทุกคน แล้วการแสดงผลที่แสดงออกมานี้จะเป็นความชุ่มเย็น ในเมืองไทยเราก็ชุ่มเย็นด้วยกัน ต่างคนต่างสมัครใจ เมืองนอกเมืองนาเขามีหุมีตา เขาก็จะได้อนุโมทนาสาธุการว่า เมืองไทยของเราไม่ต้องบีบบังคับอะไร ต่างคนต่างช่วยเหลือกันด้วยน้ำใจแห่งความรักชาติทั่วหน้ากัน เขาพอใจ

ดีกว่าที่เราไปเที่ยวหาบีบบังคับ ได้มาเงินจำนวนเท่ากันก็ตาม แต่คุณสมบัติและคุณธรรมมีความแข็งอ่อนต่างกัน ถ้าเป็นความสมัครใจด้วยกันทุกคนแล้ว นุ่มนวลมากที่สุด ดีกว่า ถ้าเป็นความบีบบังคับ ได้มาเท่ากันก็ไม่เหมาะสม มีความไม่สะดวกสบายใจอย่างน้อยไม่สะดวกสบาย มากกว่านั้นเคียดแค้นให้กัน อย่างนี้ไม่ควรให้มีในเมืองไทยของเราซึ่งเป็นเมืองรับผิดชอบตัวเองทั่วหน้ากัน ให้ต่างคนต่างสมัคร ต่างคนต่างพร้อมเพรียง

สามัคคี ขาดเท่าไร เอ้า หนูนกกันเข้ามาๆ เมื่อสมบัติเงินทองมีอยู่ หากไม่มีแล้วจำเป็น ก็เห็นใจกันคนเรา ถ้ามีอยู่แต่ทำเมินเฉย ทำเยอหยิ่งจองหองต่อชาติของตน นี้เรียกว่าพวกนี้ ขึ้นขึ้นบนหัวชาติไทยของเรา ไม่ดี อย่าไปเยอหยิ่งจองหองต่อชาติซึ่งเป็นเรื่องใหญ่โต ชาติไทยเป็นพ่อแม่ของไทย อย่าขึ้นไปเหยียบอยู่บนชาติไทยด้วยความเยอหยิ่งจองหอง อย่างนั้นใช้ไม่ได้นะ ให้มีน้ำใจทุกคนๆ

หลวงตาที่นำตัวเพื่อเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้ หลวงตาก็ออกมาด้วยความสมัครใจ ด้วยความเห็นโทษแห่งความลุ่มจมของชาติไทย และเห็นคุณค่าแห่งความช่วยเหลือ และพร้อมด้วยความสามัคคีซึ่งกันและกัน จึงได้ออกมาประกาศและนำพี่น้องทั้งหลาย ตลอดมาอย่างนี้ ผลประโยชน์ที่ได้มามากน้อยหลวงตาไม่สนใจ แม้บาทหนึ่งหลวงตาไม่เคยมีในใจ ว่าได้หยิบเอาสิ่งของของท่านทั้งหลายมาเป็นสมบัติของตัวเอง ด้วยความเป็นมลทินมีดมั่ว เราไม่มี เราบริสุทธิ์เต็มเหนี่ยว สมกับเราช่วยชาติด้วยความเมตตาล้วนๆ เราพอใจทุกอย่างในสิ่งที่เราได้รับจากบรรดาพี่น้องทั้งหลาย มาจับมาจ่ายมาเก็บมารักษา ด้วยความมีเหตุมีผลทุกอย่าง เราไม่ได้ทำสู่มสู่มหัว นี้ละขอให้พี่น้องทั้งหลายตายใจ เพราะเราช่วยชาติด้วยความเมตตาจริง ๆ จึงกล้าประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ด้วยเจตนาที่ออกมาจากเมตตาจริง ๆ เอ้า ให้ช่วยกัน ๆ ใครมีมากมีน้อย เราไม่ได้เป็นเศรษฐีหัวหน้ากัน ผู้มีก็มี ผู้จนก็จน ใครมีมากมีน้อยเฉลี่ยออกมาด้วยน้ำใจ นั้นละเป็นที่พอใจมากที่สุด

วันนี้พูดถึงเรื่องการช่วยชาติบ้านเมือง เวลานี้ก็กำลังเร่งรัดเข้าไป เราพยายามที่จะให้สมบัติคือทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน คราวนี้เป็นคราวเด็ดของชาติไทยเรา ท่านทั้งหลายให้ดูจุดนี้ให้ดีนะ ถ้าจุดนี้อ่อน สมมุติว่าทองคำไม่ครบ ๑๐ ตัน แสดงความเหลวแหลกแหวกแนวไม่เอาไหน จิตชิตของชาติไทยทั้งชาติ ไปที่ไหนไม่มีใครอยากคบค้าสมาคม ตั้งแต่ชาติของตัวเพียงเท่านั้นยกกันไม่ได้ คนถึง ๖๒ ล้านคน ทองคำเวลานี้ซึ่งขาดอยู่เพียง ๓ ตันกว่าเท่านั้นก็ยังยกไม่ได้เราจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน ไปที่ไหนเขาก็ชี้หน้าๆ เพราะฉะนั้นหน้าใครก็มีค่ามีราคาด้วยกัน เราจึงต้องรักษาหน้ารักษาตา รักษาความศักดิ์ศรีติงามของเรา เอาหนูนกเข้าไปเลย มีเท่าไรหนูนกมา มีน้อยให้หน่อย มีมากให้มาก เอาให้มันถึงเขตถึงแดน คือให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน

นี่หลวงตาซึ่งเป็นหัวหน้าพี่น้องทั้งหลาย ได้ประกาศแล้วด้วยความพินิจพิจารณาทุกสิ่งทุกอย่าง ว่าทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้เหมาะสมกับชาติไทยเรา ซึ่งมีจำนวนพลเมือง ๖๒ ล้านคน กับทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน และดอลลาร์ ๑๐ ล้านนี้ เห็นว่าเหมาะสมแล้ว เราไม่คืบคลานหรือกระดืบกระเถิบขึ้นไปยิ่งกว่านี้ ซึ่งจะเกินฐานะของชาติไทยเรา ทำให้เป็น

ระยะๆ เป็นพักๆ ไปในคราวนี้ ก็เพราะชาติไทยของเรานี้จะล่มจมเห็นกันทั่วประเทศ เรา
จะเอาเนื้อมากลบบวมมันให้มันราบรื่นดีงาม ด้วยทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันและดอลลาร์ ๑๐
ล้าน ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากัน

เอ้า ช่วย ฟาดตั้งแต่เด็กเล็กเด็กน้อย พ่อให้บาทหนึ่ง แม่ให้บาทหนึ่ง ลูกให้คนละ
สองสลึง เข้าใจหรือ เพิ่มเข้าไป พ่อบาท แม่บาท ลูกคนหนึ่งสองสลึง ถ้ามีลูกสองคนก็เป็น
สี่สลึง เป็นหนึ่งบาท ถ้าหกคนก็เป็นหกสลึง หลายกว่านั้นก็แปดสลึง สิบลึง ต่อไปก็
เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากเล็กจากน้อยขึ้นถึงสูงสุดได้นะ เอาละ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ ให้พากัน
ทราบทั่วหน้ากัน ตั้งแต่ตาสีตาสีขึ้นไปถึงสูงสุดแห่งชาติไทยของเรา ให้พร้อมหน้าพร้อมตา
ประกาศความเป็นผู้รักชาติ ศักดิ์ศรีดีงามแห่งชาติไทยของเรา ด้วยความพร้อมเพรียง
สามัคคีลงในความเสียสละ เอาละเพียงเท่านี้แหละนะ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th